

Net zo lief alleen?

Wij zijn gemaakt om samen met de ander in liefde te leven. Vervulling van dat verlangen in een relatie van liefde en trouw kan intens gelukkig maken. Als dat ontbreekt, kun je dat ervaren als een pijnlijk gemis, een knagende leegte, waar je bij tijd en wijle om huilt.

Uiteraard kan het alleen gaan heel verschillende oorzaken hebben. En dat is medebepalend voor hoe je het beleeft. Het kan gebeuren dat je 'die ene ware' nooit vindt in je leven. Je zou hem of haar maar wat graag ontmoeten, maar het gebeurt niet. Je loopt intussen soms de nodige teleurstellingen op. Bovendien ervaar je gaandeweg de pijnlijke gevolgen van het alleen gaan: geen partner betekent ook geen kinderen (en kleinkinderen).

Onder jongeren merk ik een toenemende onzekerheid

Soms blijven mensen alleen omdat ze het lastig vinden verantwoordelijkheid te nemen. Onder jongeren merk ik de laatste jaren een toenemende onzekerheid. Een leven lang me verbinden aan één iemand, zo vragen ze zich af, kan ik dat aan en wil ik dat wel? Geregeld klinkt daar het nodige egoïsme in door. Bewust kiezen ze ervoor om alleen te blijven. Jammer als dit virus van doorgeschooten individualisme ook gelovigen steeds meer te pakken krijgt, zodat de natuurlijke liefde andersneeuwt. Een teken van de eindtijd?

Net zo lief alleen

In Mattheüs 19:12 heeft Jezus het ook over mensen die alleen blijven. Sommigen, zo begint Hij dan, zijn uit de moederschoot zo geboren. Ze hebben gewoon van nature niet zo'n expliciet verlangen naar een partner. Geregeld heb ik zulke mensen ontmoet. Ze zeiden: 'Ik ben net zo lief alleen.' Zo iemand lijdt er niet echt aan, maar voelt zich er prima bij. Volgens Jezus zijn er ook anderen: ontmanden, die door de mensen ontmand zijn. Dat kwam vroeger

om allerlei redenen voor. Mensen werden gecastreerd en getekend voor het leven. Dat mag je ook ruimer nemen, al kom je dan wel op een heel gevoelig terrein. Iemand is soms zo beschadigd of misbruikt, dat je daardoor ook bent getekend voor het leven en samenleven in een hechte en seksuele relatie gewoon niet lukt. Omdat de angst het wint van het verlangen. Dat is ronduit verdrietig. Ten slotte zijn er naar Jezus' zeggen ook mensen die afzien van een relatie omwille van het Koninkrijk der hemelen. Er is iets anders dat voor gaat: de dienst aan Hem die je 'trouwde in liefde en geloof'. Zo iemand ziet vrijwillig af van een relatie, offert deze op om helemaal te gaan voor de zaak van God. Zulken zijn allerm minst te beklagen, al zullen ook zij soms lijden onder het offer dat ze brengen.

Jammer als het virus van individualisme ons te pakken krijgt

Daarnaast zijn er natuurlijk ook velen die alleen zijn komen te staan doordat hun geliefde stierf of omdat hun relatie stuk liep. Als dit op jongere leeftijd gebeurt en je vindt daarna geen andere partner meer, heeft dit grote impact op je leven. Het hebben van kinderen kan dan een zegen zijn, maar vergoedt de pijn van het alleen zijn niet. Bovendien drukt de zorg die je om je kinderen hebt vaak dubbel zwaar, omdat je die niet meer kunt delen.

Alleengaanden in de kerk

Welke plek heeft de alleengaande in de christelijke gemeente? Hoe kijken we tegen haar aan? Hoe gaan wij met hem om? Ik wil daarop antwoorden

Mooi als je als single de warmte van een gezin kunt ervaren.

in het licht van Jezus, Hoofd en Here van Zijn gemeente. We hebben het ons wellicht nooit zo gerealiseerd, maar ook Jezus is als single door het leven gegaan. Natuurlijk was voor Hem als Zoon van God een huwelijk niet weggelegd. Maar intussen betekende dat wel dat Hij ook deze gebrokenheid, dit onvervulde verlangen met alle eenzaamheid en verzoeking van dien, heeft doorleefd. Hij is ons in alles gelijk geworden, ook hierin. En dat zonder te zondigen. Daarin ligt om te beginnen een geweldige troost. Onze Broeder is Hij in deze nood.

God ziet ons alsof wij Jezus Zelf zijn

Hij laat weten dat Hij alles waar wij ons schuldig over voelen, meenam aan het kruis. Tegelijk wordt Zijn leven, waarin Hij werd verzocht als wij, maar dan zonder struikelen, op onze naam gezet. God ziet ons alsof wij Jezus Zelf zijn, zodat wij met een gerust hart en een goed geweten in het leven kunnen staan. Aan Jezus zien we ook dat juist een alleengaande volop tot zegen kan zijn. Single was Hij vanwege

het Koninkrijk van God. Hij leed en stierf in volstrekte eenzaamheid. Maar juist zo is Hij, opgestaan uit de dood, voor ontelbaren tot ongekende zegen geworden. In Zijn spoor kunnen alleengaanden volop tot bloei komen. Het kruis van het alleen zijn kan leiden tot een leven dat volop vrucht draagt voor God en mensen.

Jezus had niet met iedereen dezelfde band

Jezus had intussen wel behoefte aan omgang met anderen en aan intens contact. Hij vond dat in de discipelkring, maar ook bij vrienden, intimi als Lazarus en zijn twee zussen Martha en Maria. Hij kwam graag bij hen over de vloer. Op dit punt ging het er in Zijn leven menselijk aan toe. Al was ieder Hem even lief, Hij had niet met iedereen dezelfde band.

Zo was de relatie met Petrus, Johannes en Jakobus intenser dan die met de andere discipelen. Hij liet

Juist in de christelijke gemeente is het belangrijk om oog te hebben voor elkaar.

FOTO DE OOGST

die drie delen in een hemelse ervaring (Mat. 17:1) en zocht bij hen extra steun op het donkerste moment van Zijn leven (Mat. 27:37).

Niemand kan zonder vriendschappelijke contacten

Vriendschap

Vriendschappelijke omgang met anderen – evenmin als Jezus kan geen mens zonder. Juist in de context van een christelijke gemeente komt het erop aan dat er onder broeders en zusters van hetzelfde huis voldoende oog, oor en hart is voor hem of haar die alleen door het leven gaat. Je kunt daar geen regels voor geven. Je kunt wel oplettend zijn. En bewust contact maken.

Natuurlijk kunnen alleengaanden het onderling soms prima met elkaar vinden: geregeld zie ik hechte en verrijkende vriendschappen ontstaan, gevoed door hetzelfde geloof. Maar het kan niet zo zijn dat alleengaanden bij voorbaat 'veroordeeld' zijn tot elkaar. Mooi als ook getrouwde stellen hun huis geregeld openzetten voor een alleengaande, hem of haar onthalen als een 'broer of zus van Jezus'. Er een open contact kan zijn met beide partners. Hij of zij zo mogelijk de warmte van een gezin mee beleeft.

Mooi ook als getrouwden elkaar geregeld ruimte geven om als vriend of vriendin met die ander het nodige te ondernemen. Daarbij een precair maar liefdevol bedoeld advies: zorg dat het contact met de andere sekse altijd transparant blijft. Want het

zou erg verdrietig zijn als openheid en gastvrijheid eindigt in overspel.

Ten slotte denk ik aan wat ik eens hoorde van een wijs mens: 'Zowel de getrouwde als de alleengaande wordt geroepen om Christus te volgen. En ik weet niet welke weg het zwaarste is...' ◻

Paul Visser is predikant in de Noorderkerk in Amsterdam.

Onlangs verscheen van Paul Visser het boek 'Alleen samen – Leven in relatie, 52 overdenkingen'. Dit boekje zet in met de relatie die God met ons aangaat.

In korte overdenkingen komen verschillende aspecten hiervan aan de orde. Daarnaast besteedt de auteur aandacht aan liefdesrelaties die tussen mensen ontstaan en aan relaties in het gezin, in de gemeente en in de samenleving. Op pastorale wijze staat hij stil bij zowel het begin van een relatie (partnerkeuze) als bij het einde van een relatie, als het tot een breuk komt of als een geliefde overlijdt.

Het boek kost € 12,90. Voor meer informatie kijk op www.boekencentrum.nl.